

Homilia del senyor cardenal a la missa en acció de gràcies celebrada
a la basílica de la Sagrada Família

Homilia del senyor cardenal a la missa en acció de gràcies celebrada a la basílica de la Sagrada Família

Homilia del senyor cardenal a la missa en acció de gràcies celebrada a la basílica
de la Sagrada Família Barcelona, 2 de juliol de 2017 Textos: Lluc 9, 18-22

Benvolgut Sr. Cardenal Lluís Martínez Sistach, Benvolguts Bisbes Auxiliars:
Sebastià Taltavull i Sergi Gordo Germans sacerdots i diaques, Germans i germanes
en el Senyor, Vull donar-vos [...]

02 Juliol, 2017 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Homilia del senyor cardenal a la missa en acció de gràcies celebrada a la basílica de la
Sagrada Família

Barcelona, 2 de juliol de 2017

Textos: Lluc 9, 18-22

Benvolgut Sr. Cardenal Lluís Martínez Sistach,

Benvolguts Bisbes Auxiliars: Sebastià Taltavull i Sergi Gordo

Germans sacerdots i diaques,

Germans i germanes en el Senyor,

Vull donar-vos les gràcies per participar en aquesta Missa d acció de gràcies a Déu, perquè el
Sant Pare ha concedit a Barcelona, en la meva persona, que un cardenal estigui al capdavant
de l Arxidiòcesi. No deixeu de pregar per mi i per aquesta Església que peregrina a
Barcelona. Que el Senyor ens concedeixi viure amb força i valentia la nostra fe de cristians

Mucha gente se pregunta qué es un cardenal. Y curiosamente algunos me decían:
enhorabuena por su nombramiento de cardenal, le deseamos una buena estancia en Roma,

Homilia del senyor cardenal a la missa en acció de gràcies celebrada
a la basílica de la Sagrada Família

pero sentimos que se lo lleven tan pronto de Barcelona. Y otros me decían: Felicidades, pero mira qué es fuerte eso de ser cardenal, sí es muy fuerte y muy gordo.

El término cardenal deriva del latín *cardo* o bisagra, lo cual sugiere el papel de punto de apoyo que desempeñan: ellos son las bisagras alrededor de las cuales gira todo el edificio de la Iglesia, en torno a su máximo dirigente: el Papa.

Cardenal, por decirlo de una manera sencilla, es equivalente a consejero del Santo Padre. Y algunos de estos cardenales, los menores de 80 años, son también electores del Papa, es decir, quienes eligen al futuro Papa.

Después del Papa los cardenales ostentan la máxima dignidad y honor en la jerarquía eclesial romana. Pero es importante observar que, según la concepción evangélica, honor y dignidad son el equivalente a servicio, a estar al servicio de los demás. Por ello, el Papa que ostenta la máxima dignidad, está al servicio de todos los fieles. El superior en la Iglesia Católica, es el *servus servorum Dei*, es el siervo de los siervos de Dios. Y, en esta lógica, el cardenal también debe estar al servicio de sus fieles, de su iglesia local. Y mirad, eso es lo que tenéis que pedir al Señor: que no pierda esa actitud de servicio. No estoy aquí para ser servido, sino para servir. Y alejarme de esa actitud es andar por camino equivocado.

¿Cómo es y cómo debe ser la figura del Cardenal perfecto ?

Si nos acercamos al Evangelio que se acaba de proclamar, vemos que Jesús hace una pregunta profunda y comprometida a sus apóstoles: *¿Quién dice la gente que soy yo?* Pero añade enseguida *Y vosotros ¿quién decís que soy yo?* Y Pedro responde enseguida. *Tú eres el Mesías de Dios* (Lc 9,18-23).

En este pasaje evangélico contemplamos a Jesús una vez ha terminado la misión en Galilea. La gente lo admira. Han oído su doctrina, han presenciado sus milagros, saborean su bondad. Pero no ven en Él más que a un profeta como Elías o Juan el Bautista. No descubren en Él al Salvador, al Mesías. Es Pedro el primero en reconocerlo: *Tú eres el Mesías de Dios*. Pedro

Homilia del senyor cardenal a la missa en acció de gràcies celebrada
a la basílica de la Sagrada Família

es expresión y criterio de la fe de todos (Luc 22, 32).

Tal como recoge el Evangelio de San Lucas, Jesús, antes de preguntar a los apóstoles sobre su identidad, ora por ellos. Y es que no podemos olvidar que la fe es gracia (don) del Espíritu. Es apertura a una luz que viene de lo alto. Así a los cardenales también se les exige que sean hombres de fe y de oración.

Y ya sabéis muy bien que la fe va vinculada con mucha frecuencia al martirio, al derramamiento de sangre que tiñe de color púrpura nuestro interior y exterior. Por ello, tras la respuesta de Pedro, continúa Jesús diciendo: *El Hijo del Hombre tiene que padecer mucho*. La expresión *el Hijo del Hombre* en labios de Jesús equivale al Mesías, el Salvador. Paradójicamente, vemos como su victoria y su salvación se nos presentan en un Dios que es humillado, burlado y victimado. Así, Dios, en la persona de Jesús, nos enseña la gran lección: dignidad es sencillez, autoridad es servicio. Se cumple la profecía de Jesús: *Los últimos serán los primeros y los primeros los últimos*.

Por eso el color de los ornamentos de los cardenales es el rojo, el color púrpura, que es color de la sangre. Ese color simboliza que ellos deben ser fieles al Papa y defender a la Iglesia hasta la última gota de su sangre, o sea, si es preciso hasta el martirio.

Aquest, germans i germanes, ha de ser el camí, l'honor i la dignitat dels cardenals: ser en grau suprem seguidors del Senyor i aspirants al martiri -si aquesta fos la voluntat del Senyor- en bé de l'Església i del mateix Papa, que es presenta com el bon pastor, que dóna la vida per les ovelles.

I seguint amb el text evangèlic veiem que Crist, després de l'anunci de la seva passió, imposa silenci als deixebles. Ho fa perquè entre els seus contemporanis, l'esperança messiànica s'havia tornat tan imprecisa com equívoca. Molta gent, en temps de Jesús, esperava amb il·lusió que el Messies imposés l'ordre i la salvació utilitzant el camí de la violència. Però Jesús va triar el camí de la senzillesa, de l'amor, del servei i del lliurament de la seva vida. Quin misteri tan preciós! Una resposta misteriosa que ha canviat la nostra existència.

Homilia del senyor cardenal a la missa en acció de gràcies celebrada
a la basílica de la Sagrada Família

Els cardenals malgrat la seva pompa externa- hauran de ser senzills, sincers i donar testimoniatge de l'amor sublim del Redemptor. El testimoniatge dels cardenals, com el de qualsevol del, ha de passar pel mateix camí de Jesús: Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui cada dia la seva creu i que em segueixi . Les paraules de Jesús resulten dures d'entendre i d'acceptar, però és el camí veritable que porta a la Salvació i a la Vida veritable.

És interessant xar-se en el matis que Sant Lluc introdueix quan diu: que prengui cada dia la seva creu . Amb aquesta invitació a prendre cada dia la nostra creu, vol donar a entendre que no es tracta precisament de morir, sinó de viure màrtir, donant testimoniatge de Crist, oferint i acceptant amb amor les renúncies que implica el seu seguiment.

Els cardenals són portadors d'un clar contrast: dignitat i servei, honor i martiri, porpra i sang, ocupar els primers llocs i ser els últims servidors de tots . Contrastos evidents que aquests dignataris eclesiàstics, amb l'ajuda de Déu, porten amb gran estima i que queden manifestats en el color vermell porpra de la seva vestimenta que és imatge de la sang vessada en la creu. Aquesta vestimenta és també una mostra de delitat a l'Església i del compromís diari de carregar la pròpia creu i d'ajudar Jesús a portar la dels dels que els han estat conats. Així són o han de ser els cardenals.

I què podem dir dels altres signes cardenalícs?

Com que en els seus orígens els cardenals eren clergues al servei de la diòcesi de Roma, és costum que a cada cardenal designat pel Papa se li assigni un *titulus*, que pot ser: un bisbat sufragani, o un títol presbiteral o la diaconia d'un temple de la diòcesi de Roma. En el meu cas, he estat creat cardenal prevere i he rebut la titularitat de la Santa Creu de Jerusalem.

D'aquesta manera es fa palès que el cardenal pertany al presbiteri de la Ciutat Santa, la qual cosa l'obliga a col·laborar amb el Papa i aconsellar-lo quan li ho demani. Així mateix li dóna dret a ser elector d'un nou Papa sempre que no superi els 80 anys d'edat.

L'anell cardenalícs té un gran simbolisme. Els cardenals reben aquest anell, regal del Papa, com a signe del seu matrimoni amb l'Església de Roma i amb tota l'Església universal. En

Homilia del senyor cardenal a la missa en acció de gràcies celebrada
a la basílica de la Sagrada Família

aquest ritu se signi ca la sol·licitud pastoral i la comunió amb la seu de Sant Pere i amb el seu successor, el Sant Pare.

Tot això em porta a recordar aquelles belles paraules de sant Pere: pastoreu el ramat de Déu que teniu con at; vetlleu per ell no pas per obligació, sinó de bon grat, per amor a Déu; no amb afany de lucre, sinó generosament; no com els qui regeixen despòticament les hisendes, sinó fent-vos models del ramat. Així, quan apareixerà el cap dels pastors, rebreu la corona immarcescible de la glòria (1Pe 5,2 i ss).

Si puc viure d aquesta manera, assoliré la meva màxima glòria.

En això es resumeix vo e ltni cadse stntnyor cardírclària.